

12. Па влѣзе Иисусъ въ Божия храмъ, испжди всички продавачи и купувачи въ храма, прѣкатури маситѣ на мѣнячитѣ и пейкитѣ на гължбопродавачитѣ

13. и казваше имъ: писано е: домътъ Ми домъ за молитва ще се нарече, а вие го направихте разбойнишки вертепъ.

14. И дойдоха при Него въ храма слѣпи и хроми, и Той ги исцѣри.

15. А първосвященниците и книжниците, като видѣха чудесата, що Той стори, и дѣцата, които викаха въ храма и думаха: Осанна Сину Давидову, възнегодуваха.

16. и Му рекоха: чувашъ ли, какво казватъ тѣ? А Иисусъ имъ отговори: да! Нимѣ никога не сте чели: „изъ устата на младенци и кърмачета Ти си стѣкмилъ похвала?“

17. И като ги остави, излѣзе внѣ отъ градътъ за Витания, гдѣто и прѣношува.

18. А на утринята, връшайки се въ градътъ, огладнѣ;

19. и видѣ край пѣтя една смоковница, отиде при нея и, като не намѣри нишо на нея, освѣти едни листи, казва ѝ: занапрѣдъ да нѣма вече плодъ отъ тебе во-вѣки. И смоковницата веднага изсъхна.

20. Като видѣха това, ученицитѣ се по-чудиха и казаха: какъ тъй веднага изсъхна смоковницата?

21. А Иисусъ имъ отговори и рече: истина ви казвамъ: ако имате вѣра и не се усъмните, не само ще извършите това, що бѣше извършено съ смоковницата, но, ако и на тая

(12) Марк. 11, 15. Лук. 19, 45. Иоан. 2, 14. (13) Исаия 56, 7. Марк. 11, 17. Лук. 19, 46. Иерем. 7, 11. (16) Псал. 8, 3. (19) Марк. 11, 13. (21) Мат. 17, 20. Лук. 17, 6. Иаков. 1, 6.